



De Minister van Economische Zaken en Klimaat
De heer ir. E.D. Wiebes

**Tijdelijke Commissie
Mijnbouwschade Groningen**

Cascadeplein 10
9726 AD Groningen

Antwoordnummer 3061
8000 WB Zwolle
0800 44 44 111
www.schadedoormijnbouw.nl
contact@schadedoormijnbouw.nl

Bijlage
Regeling stuwmeer Groningen

Kenmerk
TCMG/Cie/2019/226

Datum 31 mei 2019
Betreft maatregelen schadeafhandeling

Geachte heer Wiebes,

Op woensdag 22 mei jongstleden zijn veel Groningers opgeschrikt door de beving bij Westerwijtwerd. Deze beving zal tot duizenden nieuwe schades hebben geleid en onderstreept de noodzaak om, zoals ik ook in mijn brief van 17 mei jongstleden uitsprak, de snelheid van de schadeafhandeling te verhogen. In dat kader deelde ik u mede een aantal maatregelen te treffen binnen het huidige proces, alsook om te werken aan een maatregel om het stuwmeer aan verzoeken om schadevergoeding op korte termijn af te handelen, zo nodig buiten de kaders van het Besluit mijnbouwschade Groningen (BmG).

In vervolg op mijn brief vindt u hieronder een toelichting met betrekking tot de aannemersvarianten en de versnelling van het interne proces. Daarnaast vindt u mijn voorstel tot een eenmalige regeling voor het stuwmeer aan relatief oude verzoeken ('Regeling stuwmeer Groningen'). Aangezien een dergelijke maatregel het huidige mandaat van de TCMG te buiten gaat, vereist dit een buitengewoon mandaat uwerzijds.

Aannemersbedrijven

De TCMG heeft inmiddels meerdere maatregelen getroffen met betrekking tot de inzet van aannemersbedrijven. Deze inzet is mogelijk binnen het effectgebied waar het bewijsvermoeden van toepassing is. Ten eerste wordt het huidige aantal van 7 aannemersbedrijven de komende maand uitgebreid naar 10 tot 12 bedrijven en wordt getracht dat verder uit te breiden naar 15 tot 20 bedrijven. Ten tweede worden (nadere) afspraken met deze bedrijven gemaakt om meer opnames per bedrijf te laten uitvoeren. Met deze maatregelen wordt een aanzienlijke stijging mogelijk van het aantal opnames

dat door aannemers kan worden gedaan, zodat niet 100 bewoners, maar minimaal 400 tot 600 bewoners per maand kunnen meedoen. Voor de versnelling van de schadeafhandeling is dit belangrijk, aangezien de *bottleneck* bij opnames vooral zit in de beschikbaarheid van deskundigen. Door aannemers de opnames te laten doen, wordt kostbare capaciteit en tijd van deskundigen bespaard. Deze capaciteit kan dan worden ingezet voor het beoordelen van de opgenomen schade en het opstellen van een adviesrapport.

De TCMG introduceert daarnaast de mogelijkheid voor een aanvrager om een aannemer naar eigen keuze in te schakelen. Ook kunnen aannemersbedrijven zich bij de TCMG melden. Om via deze variant te kunnen werken, dienen de aangedragen of aangemelde bedrijven aan de minimale kwaliteitseisen van de TCMG te voldoen. Deze eisen zien bijvoorbeeld op de verzekeringen die de aannemersbedrijven moeten hebben, de kredietwaardigheid, op in de markt gangbare kwaliteitscertificeringen/keurmerken, maar ook op de bereidheid en mogelijkheid van de aannemer om de schade meteen zelf te herstellen. Met deze mogelijkheid wordt de aanvrager meer eigen regie geboden en daarnaast draagt ook hier de inzet van meer aannemersbedrijven voor opnames en calculatie van de schade bij aan het verkleinen van de *bottleneck* op het vlak van deskundigen.

Kortweg houdt de aannemersvariant daarmee het volgende in:

- De aanvrager dient een schadeaanvraag in bij de TCMG. Daar worden enkele basischecks gedaan, zoals of het gebouw of werk binnen het effectgebied ligt en of de aanvrager daadwerkelijk de rechthebbende (oftewel eigenaar) is.
- De aanvrager kiest zijn eigen aannemer, die aan de minimale kwaliteitseisen voldoet, of maakt gebruik van een van de aannemers van de TCMG om de schade te laten opnemen, een nulmeting uit te voeren en de herstelkosten te begroten, gebruikmakend van de opnametool en het calculatiemodel van TCMG. Hierdoor wordt gezorgd voor uniformiteit in de wijze van opnemen en calculeren.
- Een onafhankelijke deskundige verricht een (eenvoudige) bureaubeoordeling, bijvoorbeeld of de schade wel verband houdt met mijnbouw en of de schade niet al eerder is vergoed. Afhankelijk van de ervaringen zal worden gezien of, en zo ja in welke gevallen, de beoordeling slechts steekproefsgewijs kan plaatsvinden.
- Op basis van het adviesrapport van de deskundige wordt besloten op de aanvraag en wordt het schadebedrag overgemaakt op de bankrekening van de aanvrager.
- De aanvrager kan vervolgens herstelaafspraken maken met de aannemer.

Doel is dat implementatie van de eigen aannemersvariant gerealiseerd en werkend is direct na de bouwvakantie, derhalve per eind augustus 2019.

Interne procesverbeteringen

De tweede maatregel om de snelheid van het afhandelen van schades te vergroten ligt in het verder stroomlijnen van het interne werkproces van de TCMG. Hiermee is winst te bereiken, zowel qua doorlooptijd als efficiëntie, zij

het niet in de omvang van de aannemersvarianten en de hierna beschreven stuwmeerregeling.

De maatregelen zien allereerst op het meer op *output* aansturen van de deskundigen, te weten op kwaliteit en voortgang. Het doel hiervan is bijvoorbeeld om een betere verhouding tussen de hoeveelheid opnames en schaderapporten per deskundige te bereiken, zodat meldingen niet onnodig lang blijven liggen ná opname. Bij aanvang zijn deskundigen voortvarend gestart met het opnemen van schades, maar duurde het daardoor te lang voordat zij tot een definitief rapport kwamen. De maatregelen leiden ertoe dat voor de meer reguliere dossiers binnen enkele weken na de opname er een adviesrapport voorhanden is.

Daarnaast zijn er inmiddels maatregelen getroffen om specifiek voor de behandeling van bepaalde complexe dossiers, bijvoorbeeld monumentale panden of agrarische bedrijfsobjecten, een groter aantal deskundigen aan te trekken. Voorts zal intern een aantal toetsmomenten worden samengevoegd en zal meer risicogestuurd worden gehandeld. Dit houdt bijvoorbeeld in dat vaker bij twijfel over de calculatie bij lage bedragen zonder verder onderzoek in het voordeel van de aanvrager wordt beslist. De implementatie van deze maatregelen is reeds gestart en zal voor de nieuwe dossiers merkbaar worden in een verkorting van de doorlooptijd van enkele weken.

Wel zij opgemerkt dat de ICT een knelpunt blijft. Bij aanvang is er vanwege de gewenste snelheid om te starten, voor gekozen om te werken met een aantal bestaande systemen vanuit de rijksoverheid. Deze systemen waren echter niet specifiek geschikt voor de processen van TCMG. De TCMG is daarom gestart met de voorbereiding voor een ander ICT systeem. De implementatie daarvan is niet eerder voorzien dan volgend jaar, mede in verband met de aanbestedingsvereisten die hierop van toepassing zijn.

Regeling stuwmeer Groningen

Mijn derde maatregel behelst een voorstel voor een regeling met als doel het stuwmeer aan relatief oude schadeverzoeken weg te werken. Dit stuwmeer belemmert de TCMG om de schadeverzoeken van de Groningers binnen een redelijke termijn af te handelen. Hierdoor moeten veel Groningers te lang wachten op de afhandeling van hun verzoek. Dit laatste is in het bijzonder problematisch geworden als gevolg van de recente beving bij Westerwijtwerd, die naar verwachting zal hebben geleid tot duizenden nieuwe schadegevallen.

De TCMG is om deze reden – in overleg met u – op zoek geweest naar een maatregel waarmee versneld het stuwmeer aan oude verzoeken af is te handelen. Dit kan alleen buiten de kaders van het Besluit mijnbouwschade Groningen en het toepasselijke aansprakelijkheids- en schadevergoedingsrecht. Daarbij is gezocht naar een maatregel waarmee in één keer zo veel mogelijk aanvragers recht wordt gedaan en het stuwmeer wordt verkleind, zonder dat dit leidt tot een rechtsongelijkheid die niet meer te rechtvaardigen valt ten opzichte van de aanvragers voor wie deze maatregel niet geldt.

De TCMG is van mening dat het stuwmeer het beste opgelost zou kunnen worden door aan alle aanvragers van schadevergoeding met betrekking tot een gebouw of werk binnen het effectgebied die hun verzoek hebben ingediend vóór 1 januari 2019 en waarop nog geen besluit is genomen, de keuze te bieden om hun schade te vergoeden door direct een vaste schadevergoeding van € 5.000,- toe te kennen en uit te betalen (bestaande uit € 4.000,- aan vergoeding voor fysieke schade en € 1.000,- aan vergoeding voor bijkomende kosten). De aanvragers uit deze groep die nog geen adviesrapport hebben ontvangen, kunnen er in plaats van het voorgaande ook voor kiezen om direct een variabele vergoeding toegekend te krijgen ter hoogte van de factuur van de aannemer, met een maximum van € 10.000,- (incl. btw). Dit zal uitbetaald worden na indiening van de facturen van de aannemer. Deze variabele vergoeding zal vermeerderd worden met een vaste vergoeding van in totaal € 1.000,- voor bijkomende kosten. Dit zal direct uitbetaald worden.

De verwachting is dat deze eenmalige regeling zal gelden voor een groep van circa 9.000 aanvragers, waarvan naar verwachting circa 7.000 tot 8.000 aanvragers van de regeling gebruik zullen maken. Indien de aanvrager ervoor kiest om geen gebruik te maken van de regeling, blijft hij in het reguliere schade-afhandelingsproces.

De dag voor de beving in Westerwijtwerd bedroeg het stuwmeer 15.700 meldingen. Aangezien sommige aanvragers meerdere meldingen doen voor hetzelfde adres, was het daadwerkelijke aantal aanvragen en daarmee het stuwmeer op de dag voor de recente beving 13.400. Met de stuwmeerregeling worden dus 9.000 van de 13.400 wachtenden een aanbod gedaan.

De TCMG licht deze voorgestelde regeling nader toe in de bijlage bij deze brief.

Concluderend

De vorenstaande maatregelen, in het bijzonder de effectuering van de Regeling stuwmeer Groningen, hebben de potentie in zich om de TCMG aanzienlijk beter toegerust de omvangrijke taak die bij haar ligt te kunnen laten uitvoeren, en om daarmee binnen een meer redelijke termijn de aanvragen voor schadevergoeding af te handelen. Ook die recent zijn binnengekomen als gevolg van de beving in Westerwijtwerd. Als al deze maatregelen kunnen worden ingezet is het een realistisch doel om het stuwmeer van voor de beving van Westerwijtwerd en een aanzienlijk deel van de nieuwe aanvragen eind dit jaar afgehandeld te hebben.

Hoogachtend,

prof. mr. S.C.J.J. Kortmann
Voorzitter Tijdelijke Commissie Mijnbouwschade Groningen

Regeling stuwmeer Groningen

1. Inleiding

De TCMG heeft vanaf haar oprichting op 19 maart 2018 te maken gehad met een stuwmeer aan aanvragen om schadevergoeding. Dit belemmert de TCMG in haar mogelijkheid om de schadeverzoeken van de Groningers binnen een redelijke termijn af te handelen. Dit laatste is in het bijzonder problematisch geworden als gevolg van de beving van 22 mei 2019 in Westerwijtwerd, waardoor naar verwachting duizenden mensen nieuwe schade hebben geleden.

De TCMG is om deze reden – in overleg met de Minister van EZK – op zoek geweest naar een maatregel waarmee versneld het stuwmeer aan oude verzoeken af is te handelen. Dit kan alleen buiten de kaders van het Besluit mijnbouwschade Groningen en het toepasselijke aansprakelijkheids- en schadevergoedingsrecht. Daarbij is gezocht naar een maatregel waarmee in één keer zo veel mogelijk aanvragers recht wordt gedaan en het stuwmeer wordt verkleind, zonder dat dit leidt tot een rechtsongelijkheid die niet meer te rechtvaardigen valt ten opzichte van de aanvragers voor wie deze maatregel niet geldt.

2. Samenvatting regeling

De TCMG is van mening dat het stuwmeer het beste opgelost zou kunnen worden door aan alle aanvragers van schadevergoeding met betrekking tot een gebouw of werk binnen het effectgebied¹ die hun verzoek hebben ingediend vóór 1 januari 2019 en waarop nog geen besluit is genomen, de keuze te bieden om hun schade te vergoeden door direct een vaste schadevergoeding van € 5.000,- toe te kennen en uit te betalen (bestaande uit € 4.000,- aan vergoeding voor fysieke schade en € 1.000,- aan vergoeding voor bijkomende kosten). De aanvragers uit deze groep die nog geen adviesrapport hebben ontvangen, kunnen er in plaats van het voorgaande ook voor kiezen om direct een variabele vergoeding toegekend te krijgen ter hoogte van de factuur van de aannemer, met een maximum van € 10.000,- (incl. btw). Dit zal uitbetaald worden na indiening van de facturen van de aannemer. Deze variabele vergoeding zal vermeerderd worden met een vaste vergoeding van in totaal € 1.000,- voor bijkomende kosten. Dit zal direct uitbetaald worden.

Aanvragers zouden tot 1 januari 2020 de gelegenheid moeten hebben om te beslissen of zij van deze regeling gebruik willen maken. Het reguliere schadeproces loopt tussentijds wel gewoon door voor deze aanvragers. Dit kan dus betekenen dat een aanvraag wordt afgehandeld alvorens de aanvrager heeft beslist over het gebruiken van de regeling. In de gevallen waarin nog

¹ Dit is het gebied gelegen op een afstand van minder dan 6 km van het Groningenveld of de Gasopslag Norg, alsmede het gebied waarin door de beving van Huizinge (als zwaarste beving) een topwaarde van 2 mm/s is bereikt met een overschrijdingskans van 1%.

geen opname is gepland, zal de TCMG wel wachten met het plannen van die opname totdat de aanvrager een beslissing heeft genomen over het al dan niet gebruiken van de regeling. Als een aanvrager ervoor kiest om gebruik te maken van de regeling, kan de TCMG de gekozen vergoeding onmiddellijk toekennen. In die gevallen zal, tenzij al een opname heeft plaatsgevonden, op een later moment alsnog een nulmeting plaatsvinden. Daarmee wordt dan vastgesteld welke schade met de regeling is afgehandeld en kan, als er opnieuw een beving optreedt, eenvoudiger worden vastgesteld welke nieuwe schade is ontstaan en kan die sneller worden vergoed. Vanzelfsprekend kunnen aanvragers die kiezen voor de variabele vergoeding tot maximaal € 10.000,- (optie c), ook ná 1 januari 2020 nog facturen indienen ter betaling.

De TCMG zal hierna de belangrijkste aspecten van de voorgestelde regeling toelichten. De precieze voorwaarden en de details van de regeling zullen, mits ervoor wordt gekozen deze regeling te treffen, bij invoering van de regeling bekend gemaakt worden.

3. De groep van aanvragers

De TCMG wil duidelijk en transparant zijn over de groep van aanvragen waarop de regeling van toepassing zou moeten zijn. Gelet op het doel van de regeling – het wegwerken van het stuwmeer aan aanvragen om tot een werkelijk voortvarend schadeafhandeling te kunnen komen – meent de TCMG dat die van toepassing zou moeten zijn op de aanvragen die geruime tijd geleden bij de TCMG zijn ingediend maar nog niet zijn afgehandeld.

Tegen deze achtergrond wil de TCMG de regeling van toepassing verklaren op aanvragen die zijn ingediend vóór 1 januari 2019. Naar verwachting zullen er ten tijde van het ingaan van deze regeling nog circa 9.000 van deze aanvragen in behandeling zijn bij de TCMG.

De TCMG onderkent uiteraard dat hiermee een groep van aanvragers wordt uitgesloten van de regeling. Dit zijn echter relatief recent ingediende aanvragen (die ook gewoon al in behandeling zijn) en deze kunnen – als het stuwmeer wordt weggewerkt – binnen een redelijke termijn onder het reguliere schadeproces worden afgehandeld. Hiertoe vallen ook de recente aanvragen voor schadevergoeding als gevolg van de recente beving in Westerwijtwerd.

4. Het gebied

De TCMG is voorts van mening dat de maatregel afgebakend moet worden tot aanvragen met betrekking tot een gebouw of werk dat is gelegen binnen een afstand van 6 km van het Groningenveld of de Gasopslag Norg of binnen het zogenoemde effectgebied van de beving bij Huizinge (zijnde de beving met het grootste effectgebied tot heden). Dit is immers het gebied waarbinnen de TCMG het bewijsvermoeden van toepassing acht op de ontstane fysieke schade en waarin er dus vanuit wordt gegaan dat die schade is ontstaan door bodembeweging door mijnbouwactiviteiten. Op de website van de TCMG is een indicatieve kaart van het effectgebied opgenomen, alsmede een nadere toelichting op de totstandkoming daarvan.

Naar de mening van de TCMG bestaat er inhoudelijk onvoldoende rechtvaardiging om de regeling van toepassing te verklaren op aanvragen met betrekking tot een gebouw of werk buiten genoemd gebied. In die gevallen kan er immers niet van uitgegaan worden dat sprake is van mijnbouwschade. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat met deze afbakening slechts een vaste, zeer kleine groep aanvragen wordt uitgesloten (152 aanvragen).

5. Hoogte en aard van de vergoeding

De TCMG heeft zich verder gebogen over het antwoord op de vraag welke vergoeding toegekend zou moeten worden aan de aanvragers op wie de regeling van toepassing is. Dit heeft geleid tot een oplossing met een keuze voor bewoners tussen € 4.000,- in geld (plus € 1.000,- bijkomende kosten) en € 10.000,- aan de hand van facturen (eveneens plus € 1.000,- bijkomende kosten) die in deze paragraaf wordt toegelicht.

Daarbij stelt de TCMG voorop dat de door haar toegekende bedragen aan schadevergoeding enorm uiteenlopen in hoogte: er zijn relatief veel gevallen van mijnbouwschade tot € 4.000,-, terwijl er ook enkele gevallen zijn waarin men aanspraak heeft op honderden duizenden euro's. Het is eenvoudigweg onmogelijk om die enorme variëteit aan aanvragers door middel van één snelle maatregel, exact het bedrag te geven waar zij recht op hebben. Dit zou juist een – tijdrovende – individuele beoordeling vergen. Het voorgaande noopt ertoe dat een balans wordt gezocht tussen een vergoeding waarmee een zo groot mogelijke groep aanvragers recht wordt gedaan (en die dus effectief is om het stuwmeer af handelen), zonder daarmee een rechtsongelijkheid te creëren die niet valt te rechtvaardigen ten opzichte van gedupeerden op wie de regeling niet van toepassing is.

Uitgaande van de tot nu toe afgehandelde aanvragen, heeft 64% van de aanvragen betrekking op mijnbouwschade ter hoogte van een bedrag van € 4.000,- of minder. Bijna 90% van de aanvragers heeft minder dan € 10.000,- aan mijnbouwschade geleden. Naarmate het bedrag van € 4.000,- verder wordt verhoogd, wordt een steeds kleiner percentage aan extra aanvragers recht gedaan. Het verschil tussen een vergoeding van € 7.000,- of € 8.000,- is bijvoorbeeld slechts 4% van de aanvragers. Hoewel een hogere vergoeding effectief is voor het afhandelen van het stuwmeer, leidt dit ook tot een steeds grotere mate van rechtsongelijkheid ten opzichte van aanvragers op wie de regeling niet van toepassing is. Die aanvragers hebben immers niet een vast minimumbedrag kunnen krijgen, maar hebben een vergoeding gehad die was afgestemd op hun exacte schade. Ook zal door het hanteren van een hoger schadebedrag, een steeds grotere groep aan aanvragers voor een steeds groter bedrag worden overgecompenseerd. De rechtsongelijkheid die dit creëert is in algemene zin problematisch, maar wordt steeds groter naarmate het schadebedrag verder zou worden verhoogd.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de TCMG ook heeft onderzocht of het mogelijk is om te werken met een gestaffeld schadebedrag voor bepaalde categorieën van aanvragers; bijvoorbeeld aan de hand van de locatie van het gebouw waaraan schade is ontstaan (epicentrum of rand gebied) of het type object (bijvoorbeeld rijksmonumentaal of niet). Uit de cijfers waarover de TCMG beschikt blijkt echter geen sprake te zijn van een representatief en significant verschil tussen

bepaalde categorieën aan de hand waarvan een staffel zou kunnen worden gehanteerd.

De TCMG is van mening dat de balans tussen de effectiviteit en rechtsongelijkheid het beste wordt bereikt door uit te gaan van een vergoeding van € 4.000,- in geld.

Een hogere vergoeding kan naar de mening van de TCMG wél worden gerechtvaardigd, indien die zou worden toegekend naar aanleiding van facturen van aannemers voor het herstel van de mijnbouwschade. Daarmee wordt – uitgaande van een correct gebruik van deze mogelijkheid – het risico op oneerlijke overcompensatie namelijk beperkt. Deze facturen worden – in het kader van deze eenmalige noodmaatregel – dan niet inhoudelijk beoordeeld (bijvoorbeeld op causaliteit of de redelijkheid van de herstelkosten), maar slechts steekproefsgewijs op fraude. Hiervan uitgaande zou als alternatief op de vergoeding van € 4.000,- in geld, een vergoeding van de werkelijke herstelkosten kunnen worden geboden met een maximum van € 10.000,-. Het voordeel van een dergelijke maatregel is dat het aantal schadeverzoeken dat hiermee zou kunnen worden afgehandeld, substantieel wordt verhoogd, te weten tot 90% van de aanvragen. Bij het voorgaande verdient opmerking dat een vergoeding van werkelijke herstelkosten tot in totaal maximaal € 10.000,- alleen te rechtvaardigen is indien nog onbekend is wat de werkelijke mijnbouwschade is. In de gevallen waarin al wel een adviesrapport is opgeleverd door een deskundige weet de TCMG immers wel hoeveel mijnbouwschade de aanvrager heeft geleden. Er is dan ook geen grond meer om dat aan te vullen tot maximaal € 10.000,-. Dat zou een onnodige rechtsongelijkheid opleveren. Aanvragers die dus al wel een adviesrapport toegezonden hebben gekregen, hebben dan ook alleen de mogelijkheid om te kiezen voor de optie waarin aan hen een vast bedrag van € 4.000,- wordt toegekend of om het reguliere schadeproces voort te zetten. Aanvragers die al wel een adviesrapport hebben ontvangen hebben nog wel de mogelijkheid om, ongeacht de hoogte van het in dat adviesrapport genoemde bedrag, gebruik te maken van de mogelijkheid om een vast bedrag van € 4.000,- te ontvangen.

In beide gevallen zou de aanvrager een vergoeding voor bijkomende kosten moeten worden toegekend. De TCMG meent dat in het kader van deze eenmalige maatregel, dit bedrag gefixeerd zou moeten worden op € 1.000,-.

6. Effect van de voorgestelde maatregel

Het effect van de regeling op de huidige werkvoorraad van de TCMG is natuurlijk afhankelijk van de groep waarop de regeling van toepassing is en welke vergoeding in welke vorm wordt toegekend. De TCMG denkt dat het percentage aan dossiers dat in het verleden met een kleinere schade is afgehandeld, een belangrijke indicator is voor het aantal dossiers dat door middel van de regeling zal worden afgehandeld. Daarbij moet wel een marge worden aangehouden; er kunnen allerlei redenen zijn waarom aanvragers toch geen gebruik maken van de regeling. Wel zal met deze regeling waarschijnlijk ook een aantal recente verzoeken (ingediend na de beving bij Westerwijtwerd)

kunnen worden afgedaan omdat die aanvragers ook nog een lopend verzoek hadden waarop de regeling van toepassing is.

Kijkend naar de huidige werkvoorraad, is de inschatting dat met het gebruik van deze regeling, die van toepassing zou zijn op circa 9.000 dossiers, circa 7000-8000 unieke dossiers kunnen worden afgehandeld (waarmee dus een groter aantal meldingen zal worden afgedaan).

7. Vervolgproces

Als ervoor wordt gekozen om deze regeling te treffen, dan zal die op korte termijn verder worden uitgewerkt. Bewoners ontvangen dan op 3 juli een brief van de TCMG, vergezeld van een folder met een toelichting op de regeling.

In de periode daarna worden zij via een mix aan communicatiemiddelen (de TCMG-nieuwsbrief, website schadedoormijnbouw.nl, herinneringsbrieven) geïnformeerd over de regeling. Tegelijkertijd kunnen aanvragers met vragen terecht bij hun zaakbegeleider of het serviceloket van de TCMG.